

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1646/2005

z dnia 6 października 2005 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2604/2000 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych politereftalanów etylenu (PET) pochodzących, między innymi, z Indii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

B. OBECNA PROCEDURA

mając na uwadze Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 11 ust. 4,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. ŚRODKI OBOWIĄZUJĄCE

- (1) W drodze rozporządzenia (WE) nr 2604/2000⁽²⁾ Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych politereftalanów etylenu o współczynniku lepkości wynoszącym 78 ml/g lub wyższym, zgodnie z DIN (Deutsche Industrienorm) 53728 („produkt objęty postępowaniem”), zwykle zgłaszane w ramach kodu CN 3907 60 20, pochodzących między innymi z Indii. Środki mają formę specyficznej stawki celnej w wysokości 181,7 EUR/tonę z wyjątkiem przywozu pochodzącego z kilku wyraźnie wymienionych przedsiębiorstw, które podlegają indywidualnej stawce celnej.
- (2) W drodze rozporządzenia (WE) nr 2603/2000⁽³⁾ Rada nałożyła w tym samym czasie ostateczne cło wyrównawcze w wysokości 41,3 EUR/tonę, na przywóz do Wspólnoty tego samego produktu, pochodzącego między innymi z Indii, z wyjątkiem przywozu pochodzącego z kilku wyraźnie wymienionych przedsiębiorstw, które podlegają indywidualnej stawce celnej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 461/2004 (Dz.U. L 77 z 13.3.2004, str. 12).

⁽²⁾ Dz.U. L 301 z 30.11.2000, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 83/2005 (Dz.U. L 19 z 21.1.2005, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 301 z 30.11.2000, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 822/2004 (Dz.U. L 127 z 29.4.2004, str. 3).

1. Wniosek o dokonanie przeglądu

- (3) Po nałożeniu środków ostatecznych Komisja otrzymała wniosek o wszczęcie przeglądu rozporządzenia (WE) nr 2604/2000 dla „nowego eksportera”, zgodnie z art. 11 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, od indyjskiego producenta eksportującego, tzn. South Asian Petrochem Limited („przedsiębiorstwo”). Przedsiębiorstwo utrzymywało, że nie jest powiązane z żadnymi producentami eksportującymi w Indiach, podlegającymi obowiązującym środkom antydumpingowym w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem. Ponadto przedsiębiorstwo utrzymywało, że w pierwotnym okresie dochodzenia (1 października 1998 r.–30 września 1999 r.) nie wywoziło produktu objętego postępowaniem, ale że wywoziło do Wspólnoty produkt objęty postępowaniem po upływie tego okresu.

2. Wszczęcie przeglądu „dotyczącego nowego eksportera”

- (4) Komisja zbadała dowody przedstawione przez przedsiębiorstwo i uznała je za wystarczające do uzasadnienia wszczęcia przeglądu zgodnie z art. 11 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Po konsultacji z Komitetem Doradczym oraz po umożliwieniu przedstawienia uwag przez zainteresowany przemysł wspólnotowy, Komisja wszczęła, na mocy rozporządzenia (WE) nr 33/2005⁽⁴⁾, przegląd rozporządzenia (WE) nr 2604/2000 w odniesieniu do przedsiębiorstwa i rozpoczęła dochodzenie.
- (5) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 33/2005, cło antydumpingowe nałożone w drodze rozporządzenia (WE) nr 2604/2000 zostało uchylone w odniesieniu do przywozu produktu objętego postępowaniem i wywożonego do Wspólnoty przez przedmiotowe przedsiębiorstwo. Jednocześnie, zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, polecono organom celnym podjęcie właściwych kroków w celu zarejestrowania przywożonych towarów.
- (6) W tym samym czasie i na tej samej podstawie, po otrzymaniu wniosku od przedmiotowego przedsiębiorstwa, Komisja wszczęła przegląd w trybie przyspieszonym rozporządzenia (WE) nr 2603/2000, zgodnie z art. 20 rozporządzenia Rady (WE) nr 2026/97 z dnia 6 października 1997 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽⁵⁾.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2005, str. 9.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 288 z 21.10.1997, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 461/2004.

3. Zainteresowane strony

- (7) Komisja oficjalnie powiadomiła przedmiotowe przedsiębiorstwo oraz przedstawicieli Indii („kraj wywozu”) o wszczęciu przeglądu „dotyczącego nowego eksportera”. Ponadto dała innym bezpośrednio zainteresowanym stronom możliwość przedstawienia swoich opinii na piśmie i wystąpienia z wnioskiem o przesłuchanie. Jednakże Komisja nie otrzymała żadnego takiego wniosku.
- (8) Komisja wysłała przedmiotowemu przedsiębiorstwu kwestionariusz i otrzymała odpowiedź w przewidzianym terminie. Komisja również zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne do określenia dumpingu. Przeprowadzono wizytę weryfikacyjną na terenie przedmiotowego przedsiębiorstwa.

4. Okres objęty dochodzeniem

- (9) Dochodzenie dotyczące dumpingu objęło okres od 1 października 2003 r. do 30 września 2004 r. („okres objęty dochodzeniem”).

C. REZULTATY DOCHODZENIA

1. Przyznanie statusu nowego eksportera

- (10) Dochodzenie potwierdziło, że przedmiotowe przedsiębiorstwo nie wywoziło produktu objętego postępowaniem w pierwotnym okresie dochodzenia oraz że zaczęło wywozić go do Wspólnoty po upływie tego okresu.
- (11) Ponadto przedsiębiorstwo było w stanie z powodzeniem wykazać, że nie posiada żadnych związków, bezpośrednich czy pośrednich, z żadnym z producentów eksportujących w Indiach podlegających obowiązującym w Indiach środkom antydumpingowym w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem.
- (12) A zatem potwierdza się, że przedmiotowe przedsiębiorstwo należy uznać za „nowego eksportera” zgodnie z art. 11 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, w związku z czym należy ustanowić dla niego indywidualny margines dumpingu.

2. Dumping

Wartość normalna

- (13) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, Komisja najpierw zbadała, czy łączna sprzedaż krajowa PET dokonywana przez przedmiotowe przedsiębiorstwo była reprezentatywna w porównaniu z jego łączną sprzedażą eksportową do Wspólnoty. Ponieważ sprzedaż ta stanowiła więcej niż 5 % łącznej sprzedaży eksportowej przedsiębiorstwa do Wspólnoty, uznano ją za reprezentatywną.
- (14) Następnie Komisja określiła te rodzaje PET sprzedawane przez przedsiębiorstwo na rynku krajowym, które były

identyczne lub bezpośrednio porównywalne z rodzajami PET sprzedawanymi na wywóz do Wspólnoty.

- (15) Dochodzenie wykazało, że jedynie dwa rodzaje produktów wywożonych do Wspólnoty są identyczne lub bezpośrednio porównywalne z produktami sprzedawanymi na rynku krajowym. Następnie, dla każdego ze wspomnianych dwóch rodzajów produktów zbadano, czy sprzedaż krajowa była wystarczająco reprezentatywna w odniesieniu do odpowiedniej sprzedaży eksportowej. Ponieważ sprzedaż krajowa każdego z tych rodzajów była znacząco wyższa od 5 % progu, oba rodzaje produktów uznano za reprezentatywne.
- (16) Zbadano również, czy sprzedaż krajową każdego rodzaju produktu można uznać za sprzedaż dokonywaną w normalnych warunkach handlu, poprzez ustalenie proporcji wielkości sprzedaży produktu podobnego sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej lub większej od kosztów produkcji (sprzedaż z zyskiem) do niezależnych klientów rozpatrywanego rodzaju produktu. Ponieważ wielkość sprzedaży z zyskiem produktu objętego postępowaniem stanowiła mniej niż 80 %, ale 10 % lub więcej łącznej wielkości sprzedaży, wartość normalną oparto na rzeczywistej cenie krajowej, obliczonej jako średnią ważoną sprzedaży z zyskiem wyłącznie dla każdego rodzaju.

Cena eksportowa

- (17) Ponieważ całkowita sprzedaż eksportowa do Wspólnoty produktu objętego postępowaniem odbywała się bezpośrednio do niezależnych klientów we Wspólnocie, cenę eksportową określono zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego, mianowicie na podstawie cen eksportowych faktycznie zapłaconych lub należnych.

Porównanie

- (18) W celu zapewnienia obiektywnego porównania między wartością normalną a ceną eksportową uwzględniono, w postaci odpowiedniego dostosowania, różnice wpływające na porównywalność cen, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego.
- (19) Uznano wszelkie ulgi od sprzedaży eksportowej, o które zabiegało przedsiębiorstwo. Odnoszą się one do prowizji, frachtu śródlądowego i morskiego, ubezpieczenia, opłat przeładunkowych, kosztów pakowania i opłat bankowych.
- (20) W odniesieniu do sprzedaży krajowej, uznano ulgi z racji prowizji, frachtu śródlądowego, ubezpieczenia, kosztów pakowania i opłat bankowych. Jednakże ulgi z tytułu podatków pośrednich i przywózowych należności celnych, o które zabiegało przedsiębiorstwo zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. b) rozporządzenia podstawowego, oraz z tytułu kosztów związanych z prowadzeniem filii na podstawie art. 2 ust. 10 lit. k) rozporządzenia podstawowego odrzucono z powodów przedstawionych poniżej.

- (21) Żądanie ulgi z tytułu podatków pośrednich opiera się na argumentcie, że klienci krajowi przedmiotowego przedsiębiorstwa płacili bezzwrotną kwotę podatku akcyzowego przy zakupie na rynku krajowym produktu objętego postępowaniem, podczas gdy klienci eksportowi nie podlegali takiemu podatkowi. Utrzymywano, że wymieniona bezzwrotna kwota podatku akcyzowego stanowi dostosowanie wartości normalnej. Jednakże wartość normalną, którą porównano z ceną eksportową, ustalono na podstawie krajowej ceny sprzedaży netto, z wyłączeniem wszelkich podatków. A zatem wartość normalna nie obejmowała żadnego podatku akcyzowego mającego wpływ na ceny i porównywalność cen w rozumieniu art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Ponadto uznano, że zobowiązania podatkowe krajowych klientów producenta eksportującego nie kwalifikują się do dostosowania zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. b) rozporządzenia podstawowego, ponieważ taki podatek nie jest pobierany „od produktu podobnego oraz jego fizycznych składników”. Podatek akcyzowy płacony przez krajowych klientów przedmiotowego przedsiębiorstwa pobierany jest od ceny sprzedaży netto przedsiębiorstwa i nie ma żadnego wpływu na koszty produkcji przedsiębiorstwa i ustalanie cen. Ponieważ jakkolwiek różnica w cłach pośrednich na rynku krajowym i eksportowym została już w pełni wzięta pod uwagę poprzez porównanie cen sprzedaży krajowej netto przedsiębiorstwa z jego cenami sprzedaży eksportowej netto, wniosek przedsiębiorstwa o ulgę został odrzucony.
- (22) Po ujawnieniu informacji przedsiębiorstwo utrzymywało, że jest bez znaczenia, czy porównanie między wartością normalną i ceną eksportową opierało się na cenach netto, tzn. po wyłączeniu wszystkich podatków pośrednich. Ponadto przedsiębiorstwo to utrzymywało, że podatek akcyzowy będzie nałożony na produkt podobny i że ma to wpływ na porównywalność cen w zakresie, w jakim koszty te nie byłyby w pełni zwrócone klientom krajowym, którzy ostatecznie musieliby zapłacić część podatku akcyzowego. A zatem jego klienci płaciliby wyższą cenę na rynku krajowym niż klienci na rynku eksportowym. Jednakże jak wspomniano powyżej, cena krajowa stosowana jako wartość normalna już nie obejmowała podatku akcyzowego i w konsekwencji, nie mogło to mieć wpływu na porównywalność cen. Ponadto przedsiębiorstwo nie podało żadnej informacji lub dowodu wskazującego na to, iż był wywierany jakikolwiek inny wpływ na porównywalność wartości normalnej oraz cenę eksportową. W konsekwencji wspomniane argumenty musiały zostać odrzucone.
- (23) Wniosek o uwzględnienie zwolnienia z należności przywózowej oparty był na argumentcie, że w każdym przypadku sprzedaży przez przedsiębiorstwo produktu objętego postępowaniem na rynku krajowym, należności przywózowe od surowców stałyby się należne w formie „zwiększonego” podatku akcyzowego. Wyrażenie „zwiększony” podatek akcyzowy odnosi się do innego systemu opodatkowania, mającego zastosowanie do przedsiębiorstwa ustanowionego jako jednostka zorientowana na wywóz („EOU”), w porównaniu z innymi indyjskimi (jednostka niezorientowana na wywóz) przedsiębiorstwami. Zgodnie z tym systemem, przedsiębiorstwa EOU były zwolnione z wszystkich należności przywózowych nałożonych na surowce, ale podlegały wyższej stawce podatku akcyzowego w przypadku, gdy towary produkowane przez te przedsiębiorstwa były sprzedawane na rynku krajowym. Ponieważ wspomniany podatek akcyzowy nie jest nakładany na sprzedaż eksportową, przedsiębiorstwo zażądało odpowiedniego dostosowania wartości normalnej. Żądanie to zostało odrzucone, ponieważ przedsiębiorstwo nabywało surowce na zasadzie beczłowej niezależnie od tego, czy produkt końcowy jest sprzedawany na rynku krajowym czy też jest wywożony. A zatem żadne należności przywózowe nie były pobierane od produktu podobnego oraz jego fizycznych składników w przypadku, gdy był on przeznaczony do konsumpcji na rynku krajowym, a opłaty te nie zostały pobrane ani zwrócone w odniesieniu do produktu wywiezionego do Wspólnoty, jak jest to wymagane na mocy art. 2 ust. 10 lit. b) rozporządzenia podstawowego. Dlatego też nie miało to wpływu na porównywalność cen między rynkiem krajowym a eksportowym. Ponadto zauważa się, że przedmiotowe przedsiębiorstwo nie było w stanie wykazać, że zapłaciło jakiegokolwiek dodatkowe cło lub podatek pośredni poza podatkiem akcyzowym od sprzedaży produktu gotowego zgodnie z tym, co zostało opisane w motywie 21. Wreszcie, w żadnym przypadku nie było możliwe jasne określenie, czy i ile przywiezionego lub zakupionego na rynku lokalnym surowca zostało wykorzystane w produkcji produktu końcowego.
- (24) Ponadto przedsiębiorstwo domagało się ulgi z tytułu kosztów prowadzenia lokalnych filii odpowiadających za sprzedaż na rynku krajowym. Żądanie to zostało odrzucone, ponieważ koszty związane z prowadzeniem filii obejmowały również koszty sprzedaży, ogólne i administracyjne w odniesieniu do sprzedaży produktów innych niż produkt objęty postępowaniem, i których ponadto nie można było bezpośrednio związać ze sprzedażą produktu objętego postępowaniem na rynku krajowym. W rezultacie przedsiębiorstwo nie wykazało, czy wydatki filii miały wpływ na cenę lub porównywalność cen. Po ujawnieniu informacji przedsiębiorstwo utrzymywało, że wytwarza tylko jeden produkt, który jest produktem objętym postępowaniem. Jednakże zaprzeczało to ustaleniom. Ponadto, i zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, istotną rzeczą przy ustalaniu wartości normalnej jest cena sprzedaży uzyskana przez filie wobec pierwszego niezależnego klienta. Jako że filie są częścią tej samej osoby prawnej i struktury przedsiębiorstwa, argumenty przedsiębiorstwa zostały odrzucone, a żądanie ulgi nie uznano za właściwe.
- Margines dumpingu*
- (25) Zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego, średnia ważona wartość normalna dla każdego rodzaju produktu objętego postępowaniem wywiezionego do Wspólnoty została porównana do średniej ważonej ceny eksportowej każdego odpowiadającego rodzaju produktu objętego postępowaniem.
- (26) Porównanie wykazało istnienie dumpingu. Średni ważony margines dumpingu ustalony dla przedsiębiorstwa, wyrażony procentowo w stosunku do ceny cif na granicy Wspólnoty, wynosi 25,5 %.

D. ZMIANA ŚRODKÓW PODDANYCH PRZEGLĄDOWI

- (27) W świetle wyników dochodzenia uznaje się, że należy nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na poziomie stwierdzonego marginesu dumpingu, ale, zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, kwota cła antydumpingowego nie powinna przekraczać marginesu szkody na skalę krajową ustalonego dla Indii w dochodzeniu, które doprowadziło do nałożenia istniejących środków.
- (28) Nie można ustalić indywidualnego marginesu szkody w przeglądzie dotyczącym nowego eksportera, ponieważ dochodzenie, zgodnie z art. 11 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, jest ograniczone do zbadania indywidualnych marginesów dumpingu. A zatem margines dumpingu porównano z marginesem szkody na skalę krajową ustalonego dla Indii w drodze ostatecznego rozporządzenia. Ponieważ ten ostatni był wyższy od marginesu dumpingu, poziom środków powinien być oparty na marginesie dumpingu.
- (29) Zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia podstawowego oraz art. 24 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2026/97, żaden produkt nie może być objęty jednocześnie cłem

antydumpingowym i wyrównawczym w celu eliminacji tych samych skutków powstałych z tytułu dumpingu lub subwencji wywozowych.

- (30) W równoległym dochodzeniu w trybie przyspieszonym rozporządzenia (WE) nr 2603/2000, ustalono dla przedmiotowego przedsiębiorstwa indywidualną stawkę cła wyrównawczego w wysokości 106,5 EUR/tonę odpowiadającą stawce cła wyrównawczego *ad valorem* w wysokości 13,9 %.
- (31) Ponieważ ustalono, że wszystkie subsydia badane w trakcie równoległego dochodzenia w trybie przyspieszonym są subsydiami wywozowymi, konieczne jest dostosowanie cła antydumpingowego, tak aby odzwierciedlało rzeczywisty margines dumpingu pozostały po nałożeniu ceł wyrównawczych kompensujących wpływ wymienionych subsydiów.
- (32) Odpowiednio, cło antydumpingowe mające zastosowanie do ceny cif na granicy Wspólnoty i uwzględniające rezultaty równoległego postępowania antysubsydyjnego wynosi:

Przedsiębiorstwo	Margines szkody	Margines dumpingu	Stawka cła wyrównawczego	Stawka cła antydumpingowego	Proponowane cło antydumpingowe (EUR/tonę)
South Asian Petrochem Limited	44,3 %	25,5 %	13,9 %	11,6 %	88,9

E. NAKŁADANIE CŁA ANTYDUMPINGOWEGO Z MOCĄ WSTECZNĄ

- (33) Ponieważ w wyniku przeglądu ustalono dumping związany z przedmiotowym przedsiębiorstwem, cło antydumpingowe stosowane względem tego przedsiębiorstwa powinno być nałożone z mocą wsteczną na przywóz produktu objętego postępowaniem, który został zarejestrowany na podstawie art. 3 rozporządzenia (WE) nr 33/2005.

F. ZOBOWIĄZANIE

- (34) Przedsiębiorstwo złożyło zobowiązanie cenowe dotyczące wywozu przez nie produktu objętego postępowaniem do Wspólnoty, zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (35) Po zbadaniu oferty Komisja uznała zobowiązanie za możliwe do przyjęcia, ponieważ usunęłoby szkodliwe skutki dumpingu. Ponadto przedsiębiorstwo zobowiązało się dostarczać Komisji regularne i szczegółowe sprawozdania, które umożliwią skuteczne monitorowanie. Co więcej, charakter produktu i struktura sprzedaży przedsiębiorstwa pozwalają Komisji stwierdzić, iż ryzyko obejścia tych zobowiązań jest ograniczone.

- (36) W celu zapewnienia skutecznego poszanowania i monitorowania realizacji zobowiązań, gdy przedstawia się wnioski o dopuszczenie do wolnego obrotu na mocy zobowiązań, zwolnienie z cła jest uwarunkowane przedstawieniem służbie celnej zainteresowanego Państwa Członkowskiego ważnej „faktury handlowej” wystawionej przez przedsiębiorstwo i zawierającej informacje podane w Załączniku do rozporządzenia (WE) nr 2604/2000. W przypadku gdy nie zostaje okazana taka faktura lub jeżeli nie odpowiada ona produktowi przedstawionemu służbom celnym, należy uiścić stosowną stawkę cła antydumpingowego w celu zapewnienia skutecznego stosowania zobowiązania.
- (37) W przypadku naruszenia lub wycofania zobowiązania, może zostać nałożone cło antydumpingowe zgodnie z art. 8 ust. 9 i 10 rozporządzenia podstawowego.

G. UJAWNIENIE I OKRES OBOWIĄZYWANIA ŚRODKÓW

- (38) Przedsiębiorstwo zostało poinformowane o faktach i uwagach, na podstawie których zamierzano nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na przywóz realizowany przez to przedsiębiorstwo do Wspólnoty oraz dano mu możliwość przedstawienia uwag.

(39) Niniejszy przegląd nie ma wpływu na datę, z którą wygasa rozporządzenie (WE) nr 2604/2000 na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. W art. 1 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2604/2000 do tabeli w pozycji dotyczącej producentów w Indiach dodaje się, co następuje:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Cło ostateczne EUR/tonę	Dodatkowy kod TARIC
„Indie	South Asian Petrochem Limited	88,9	A585”

2. Niniejszym nałożone cło nakłada się również z mocą wsteczną na przywóz produktu objętego postępowaniem, zarejestrowanego zgodnie z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 33/2005.

3. Bez względu na ust. 1, ostatecznego cła antydumpingowego nie stosuje się do przywozu dopuszczonego do swobodnego obrotu zgodnie z art. 2.

4. O ile nie określono inaczej, stosowane są obowiązujące przepisy celne.

Artykuł 2

W art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2604/2000 do tabeli w pozycji dotyczącej producentów w Indiach dodaje się, co następuje:

Przedsiębiorstwo	Państwo	Dodatkowy kod TARIC
„South Asian Petrochem Limited	Indie	A585”

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 6 października 2005 r.

W imieniu Rady

A. DARLING

Przewodniczący